

Kring pressfriheten

INTERNATIONELLA PRESSINSTITUTET (IPI) har utgivit en redogörelse för tendenser att begränsa pressfriheten under senare år i stater som åtminstone i vissa hänseenden kan betecknas som demokratiska. Först behandlas den restriktiva lagstiftningen: bestämmelser om brott mot statens säkerhet, om förbud mot spridande av för landets kredit eller internationella förbindelser farliga uppgifter, om ärekränkning osv. har i många länder begagnats för att komma åt misshagliga tidningar. Mera indirekta medel har emellertid haft stor betydelse: subsidier och favörer, inskränkning av papperstilldelningen, av regeringen inspirerade fackföreningsaktioner, vägran att utlämna uppgifter till vissa tidningar, hemligstämpling. Särskilt har pressfriheten varit prekär i det mellan diktatur och demokrati vinglande Sydamerika, i de nya staterna, såsom Pakistan och Indien, samt i några av starka motståndningar präglade länder, främst Sydafrika. Sverige nämns med rätta bland de länder där pressfriheten är respekterad och klart utformad; en något överdriven och

klumpig komplimang ges åt opinionsnämnden.

Skriften innehåller åtskilligt av intresse, som inte utan stort besvär kan uppletas på andra håll. Den är emellertid ofullständig och osystematisk, notiserna är ofta hafsiga och otydliga, och reflexionerna är nästan genomgående naiva och torftiga. IPI borde ha åstadkommit något bättre.

H. T-n